

Folkets udvalgte Mænd ikke ere bedre inde i Sagen enten med Hjerte eller Hoved, saa er det heller ikke at vente, at Folkets Fleerhed, der jo skal befinde sig i Folkekirken, er bedre inde deri. Det forekommer mig saaledes iønskeligt, at Sagens Afgjørelse nu vilde være ubetimelig, være forhastet, at Sagen ikke er moden til Afgjørelse, og at vi derfor gjøre bedst i at stille den i Berø, og det er det, som baade den af den ærede Aede Landstingsmand for 1ste Kreds (Madvig) og den af mig stillede, modværede Dagsorden gaaer ud paa. Jeg har Intet imod at kunne tiltræde den nævnte ærede Landstingsmands Forslag; kun forekommer det mig, at den i Slutningen indeholder en Inconseqvent, idet den fremhæver, at Forhandlingen her i Thinget har givet et Bidrag til Sagens Opklaring. Dette synes at maatte føre til den Slutning, at saa gjorde man bedst i at lade Sagen gaae videre, da blev maaffee Bidraget fuldstændigt, og Sagen saaledes opklaret, at den endelig kunde afgjøres. Det er nu ingenlunde min Mening. Jeg troer, at Sagen trænger til en grundigere Forberedelse, førend den bliver forelagt Rigsdagen til Afgjørelse, og det er min Forventning, at den høitærede Cultusminister vil foranledige en saadan Forberedelse. Det er dette, som mit Forslag gaaer ud paa, hvilket jeg saaledes skal tillade mig at anbefale det høitærede Thing til Vedtagelse.

Madvig: Jeg havde ønsket at have havt Ordet førend det sidste Foredrag. Oprigt talt, det gjør mig ondt at skulle ligesom udtale en Mistemning over, at der foreligger et andet Forslag ved Siden af mit; men jeg kan ikke nægte, at en Deel af den sidste Motivering af Dagsordenen forekommer mig at have kunnet skade det Formaal, hvorefter jeg stræber, nemlig paa dette Punkt at bringe Sagen til en Afgjørelse, som jeg troer svarer til Forhandlingernes Realitet, nemlig til at udtale, at Sagen endnu ikke er moden, men at vi virkelig her have stræbt at give et Bidrag dertil. Jeg skal idetmindste ønske, at man her vil holde sig til Sagen saaledes, som den nu foreligger, og ikke komme tilbage til per-

sonlige Afgjørelser med enkelte Medlemmer i Henseende til, hvad der er foresaldet ved Oven Behandling. Det er idetmindste mig uvedkommende, og jeg vil fremfor Alt sige, at jeg, naar jeg stiller mig paa et andet Standpunkt end Udvalgets Majoritet, ikke troer mig at være mere kristelig end nogen Anden, Lægmand eller ikke Lægmand. Naar jeg overhøvedet skulde have noget Dasse for min Person, saa vilde jeg ret indstandigt ønske ikke at have Skinnet af at være en særdeles kirkelig-sindet Mand, naar jeg, fordi min Stilling og mit Forhold have bragt mig i Berørelse med disse Sager, og fordi jeg respecterer Kirkens Betydning, oftere har havt Ordet. Hvad min egen kirkelige Overbeviisning er, ønsker jeg ganske at beholde for mig selv, og derom vil jeg ikke aflægge Vidensbyrd i Landstinget. Jeg taler i Landstinget som den danske Borgers, der respecterer Folkekirken, men jeg anseer ethvert Medlem af Landstinget for at være ligesaa berettiget som mig selv. Men jeg har et Par Ord at tilføje om Sagen, hvilket jeg skal gjøre i stor Korthed. Jeg skal bidrage dertil, først og fremmest ved ikke at gaae ind i en Discusstion med min ærede Nabo om Inconseqventer. Jeg troer at kunne med Tilidsfuldhed overlade det til Landstingets Medlemmer og Andre, ved i Sammenhæng at gjennemlæse de Uttringer, som bleve anførte af mig, at bedømme, om der ikke i min Optræden i denne Sag nu under hele Behandlingen i dette Thing har været en meget god Conseqvent. Jeg håaber da, at de, der læse Foredragene, ville læse dem saaledes, at de ikke sige, at jeg har fraraadet at fremme Sagen, naar jeg har sagt, at man ikke skal skynde sig med at ende den i en meget kort Tid. Jeg kan derimod meget gjerne indrømme, at der for saavidt er en Inconseqvent mellem min Optræden nu og for ikke saa ganske kort Tid siden, som det er sagt, men for henved 4 Aar siden, fordi der virkelig er foregaaet en Forandring i min Overbeviisning om, hvorledes Forholdene ere. Men jeg troer dog alligevel, at det er ikke ganske rigtigt, at ville undersøge, hvor conseqvent det er, ved at gjøre mig ansvarlig for de Uttringer, der kunne være fremkomne fra en Majoritet, hvorefter jeg selv var